ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΔΑΤΕ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς πεθερᾶς :

Ὁ κ. Ἀβακοὺμ συναντᾶ στὸ δρόμο τὸν φίλο του Πραξαγόρα μὲ δυὸ ἀνανάδες στὰ χέρια.

— Μπᾶ ! τοῦ λέει, ἔγινες βλέπω νοικοκύρης !...

— Γιατί ;...

— Γιατὶ ἀγόρασες δυὸ ἀνανάδες.

— Ἄ ! γι' αὐτὸ παραξενεύτηκες ;

— Γι' αὐτὸ βέβαια. Τί τοὺς θέλεις καὶ τοὺς δυό ;...

— Χμ... Εἶνε γιὰ τὴν πεθερά μου καὶ οἱ δύο. Χθὲς ἔλεγε πὼς θὰ ἔδινε τό... ἥμισυ τῆς ζωῆς της γιὰ ἕναν ἀνανά !...

***

Γιὰ λογαριασμὸ τοῦ συμβίου :

Ἡ κ. Σουρουκλειὲ ποῦνε μπρὸς στὸν ἄντρα της σωστὸς ἐλέφαντας, μιλάει στὸ δρόμο μὲ τὸν δικηγόρο τὸν κ. Παρλαπίπα. Ὁ κ. Παρλαπίπας παραξενεύεται γιατί ὁ κ. τῆς κ. Σουρουκλεμὲ δὲν καπνίζει πλέον.

Ἡ κυρία Σ.— Μάλιστα... Ὁ ἄντρας μου ἔπαυσε νὰ καπνίζῃ.

Ὁ κύριος Π. — Μπράβο !... Αὐτὸ θὰ πῇ θελησις...

Ἡ κυρία Σ.— Θέλησιν εὐτυχῶς ἔχω πάντοτε... ὅταν πρόκειται γιὰ τὸν ἄντρα μου !...

***

Ἡ κακὲς γλῶσσες :

Ἐκεῖ, ποὺ πέρναν τὸν καφέ τους στὸ σπίτι τοῦ ἑβραίου συμβολαιογράφου κ. Στουπόχαρτου, πιάσαν κουβέντα γιὰ τὴν ὄχι καὶ τόσο σεμνὴ κ. Βάϊλ.

Ἡ κ. Στουπόχαρτου τῆς ψέλνει τὸν ἀναβαλλόμενο. Ἐν τέλει πληροφορεῖ τὴ συντροφιά της, ὅτι ἡ κ. Βάϊλ παντρεύτηκε.

—Ἡ Ρεβέκκα Βάϊλ παντρεύτηκε ; Ἐκπληκτικό ! Καὶ τί κάνει τώρα ; Κραυγάζει ὁ κ. Χαχαμίκος.

— Πάντοτε τὰ ἴδια φίλε μου. Μόνο ποὺ ἔχει ἕναν ἄντρα ἐπὶ πλέον !...

***

Ἕνας ὁρισμὸς γιὰ τὸν γάμο :

Ὁ διπλωματικὸς ὑπάλληλος κ. Ἀτσάκιστος πέρνει τὸ τσάϊ του στὴ κ. Καφεκούτη.

— Τί ἰδέα ἔχετε, φίλε μου, γιὰ τὸν γάμο τὸν ρωτάει ἡ οἰκοδέσποινα :

Καὶ ὁ κ. Ἀτσάκιστος ἀπαντᾷ :

— Μ' ἐρωτᾶτε, κυρία μου, τί ἰδέα ἔχω, γιὰ τὸ γάμο. Νὰ σᾶς πῶ. Εἶνε ἕνα σκεπασμένο καλάθι μέσα στὸ ὁποῖο βρίσκονται ἕνα μικρὸ κουνελάκι καὶ εἴκοσι ὀχιές. Ὁ ὑποψήφιος βάζει τὸ χέρι του στὸ καλάθι χωρὶς νὰ βλέπῃ μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ πιάσῃ τὸ κουνελάκι...

Ὁ Κατεψυγμένος

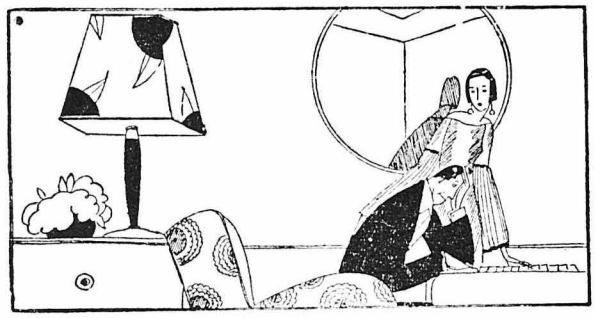

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΟΤΑΝ ΑΓΑΠΑ Η ΓΥΝΑΙΚΑ

Τὶ εἶνε ὁ ἔρως γιὰ τὴν γυναῖκα. Πῶς τὸν ἐπιδιώκει καὶ τὶ ἀντλεῖ ἀπ' αὐτόν. Ἡ ἐπιρροὴ ποὺ ἐξασκεῖ ὁ ἔρως στὶς γυναῖκες. Μιὰ περίεργη στατιστική. κ.λ.π. κ.λ.π.

Ἡ μεγάλη γαλλὶς συγγραφεὺς τοῦ περασμένου αἰῶνος, Μαντὰμ ντὲ Σταέλ, ἔλεγε : «*Ὁ ἔρως εἶνε ἡ ζωὴ τῆς γυναίκας*». Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο. Δὲν εἶνε μόνον ὅλη ἡ ζωὴ τῆς γυναίκας ὁ ἔρως ἀλλὰ καὶ ὅλος της ὁ προορισμός. Τί θὰ ἦτανε χωρὶς τὴν γυναίκα ἡ ἀνθρωπότης ; Τί θὰ ἦταν χωρὶς τὸν σύντροφό του, αὐτόν, ὁ ἄνδρας ; «*Χωρὶς τὴν γυναίκα, λέγει ὁ Σατωμπριάν, ὁ ἄνδρας θὰ ἦτανε τραχύς, ἀροῖκος, μονήρης, καὶ θὰ ἀγνοοῦσε τὴν γυναικεία χάρη, ποὺ εἶνε τὸ χαμόγελο τῆς ψυχῆς. Ἡ γυναίκα κρεμᾶ γύρω του τὰ λουλούδια τῆς ζωῆς σὰν τὶς περιπλοκάδες ἐκεῖνες τῶν δασῶν ποὺ στολίζουν τὸν κορμὸ τῶν δρυῶν μὲ τὶς μυροβόλες των γιρλάντες*».

Ἡ γυναίκα αἰσθάνεται βαθύτερα ἀπ' τὸν ἄνδρα τὸν ἔρωτα. Δὲν μπορεῖ νὰ εἶνε ὁ ἔρως γι' αὐτὴν οὔτε ἕνα κοινὸ καὶ μέτριο αἴσθημα οὔτε μιὰ ἀόριστη ἐλπίδα.

Ἀλλὰ τὴν κάνει τάχα καλλίτερη ἢ χειρότερη τὴν γυναῖκα ὁ ἔρως; Ἀναμφιβόλως τὴν καθιστᾶ πειὸ καλή, πειὸ τρυφερή, πειὸ γλυκειά, μ' ὅσες πίκρες καὶ ἀπογοητεύσεις κι' ἂν τὴν ποτίσῃ. Τὴν κάμνει ἀκόμη πειὸ εὐτυχισμένη.

Καμμιὰ φορὰ ὅμως κάνει καὶ χειρότερη τὴν γυναίκα ὁ ἔρως. Παραδείγματος χάριν ὅταν κυριαρχηθῇ ἀπὸ κανένα ὑπερβολικὸ πάθος, ὅταν τὴν περιφρονήσῃ ἢ φανῇ ἀνάξιος τῆς ἀγάπης της ὁ ἄνδρας ποὺ ἀγαπᾶ, ὅταν τὴν ἐγκαταλείψῃ τέλος, γιὰ μιὰ ἄλλη γυναίκα. Τότε κυριευμένη ἀπὸ τὸ πάθος της, τυφλὴ ἀπὸ ὀργήν, ὑπακούει στὰ χειρότερα ἐνστικτά της, τὰ ὁποῖα σκοτίζουν τὸ λογικό της, τὸ φύσει τόσο εὐρέθιστο, καὶ μέσα στὴν τρέλλα της δὲν διστάζει νὰ φθάσῃ καὶ ὡς τὸ ἔγκλημα. Πάντα σχεδὸν ἡ γυναίκα ἐγκλήματεῖ ἀπὸ ἀγάπη, ὅπως καὶ αὐτοκτονεῖ συχνὰ ἀπὸ ἀγάπη. Ἀπ' τὶς τελευταῖες στατιστικὲς ἀπεδείχθη ὅτι στὴ Γαλλία καὶ τὴν Ἰταλία μόνον αὐτοκτονοῦν πολὺ λιγώτερες γυναῖκες παρ' ὅτι ἄνδρες.

Ἐνῷ ὅμως ἄνδρες αὐτοκτονοῦν 7 μόνον τοῖς ἑκατὸν γιὰ ἐρωτικοὺς λόγους, γυναῖκες αὐτοκτονοῦν πολὺ περισσότερες, 28 καὶ 30 τοῖς ἑκατό !...

Εἴτε εὐχάριστα εἶνε εἴτε δυσάρεστα, τ' ἀποτελέσματα τοῦ ἔρωτος γιὰ τὴν γυναίκα, παραμένει στὸ πάθος αὐτὸ μ' εὐχαρίστησι ὅταν εἶνε νέα.

Μολαταῦτα δὲν μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι δὲν ἐνήργησε μὲ ἄπειρη σοφία ἡ φύσις κάνοντας τὴν γυναίκα τοπο ἐρωτική. Γιατί, τί εἶνε γυναῖκα χωρὶς ἔρωτα ! — Τίποτε !..

Ὁ ἔρως τῆς δίνει ὅλες της τὶς χάρες, τὶς πιὸ γλυκὲς τοὐλάχιστον, ἐκεῖνες ποὺ ἡ ἴδια περισσότερο ἐπιδιώκει. Ὁ ἔρως τὴν ἀνεβάζει βασίλισσα σὲ θρόνο, μεθᾶ τὶς αἰσθήσεις της, κολακεύει τὴν ὑπερηφανειά της, διατηρεῖ τὴν κυριαρχία καὶ ἐξασφαλίζει τὸ γόητρό της. Ἡ γυναίκα ἀπολαμβάνει καὶ τὶς μικρές, καὶ τὶς πιὸ μηδαμινὲς χάρες ποὺ δίνει ἡ ἀγάπη. Καμμία ἀπ' τὶς ἱκανοποιήσεις ποὺ παρέχει ὁ ἔρως στὴν ψυχή, στὶς αἰσθήσεις ἢ στὴν κενοδοξία της, δὲν τῆς φαίνεται ἀξιοκαταφρόνητη καὶ δεν τῆς διαφεύγει. Καὶ τοῦτο γιατὶ ὅλη της ἡ σκέψις, ὅλη της ἡ ὕπαρξις τὸν ἔρωτα ἀποβλέπει.

Ἐκεῖνοι ἀκόμη ποὺ ἐπετέθησαν κατὰ τῆς γυναικός, οἱ πειὸ μισογύναι, ὑπῆρξαν καὶ εὐαίσθητοι σ' ὅλη τους τὴν ζωή.

Ἀγαπᾶτε τὴν γυναίκα γιὰ τὴν γυναίκα.

Μὴ ζητᾶτε ἀπ' τὴν γυναίκα τίποτε περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀγάπη.

Ὁ Ἔρως εἶνε στὴ γυναίκα ὅπως τὸ ἄρωμα στὰ λουλούδια.

Καὶ ὅταν προδίδει τὸν ἔρωτα ἡ γυναίκα, τὸ κάμνει πάλιν χάριν τοῦ ἔρωτος.

Εὐλογεῖτε τὴν γυναίκα. Μᾶς δίνει τὴν ἀγάπη. Αὐτὴ εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς, ἡ χαρὰ τοῦ βίου, τὸ φῶς ποὺ μᾶς φέγγει καὶ προχωροῦμε στὴν ζωή, τὸ μάνα τοῦ κόσμου τούτου !

Ὁ κ. Ἄσοφος

ΙΣΑ — ΙΣΑ...

Ἡ δεσποινὶς ντ' Ἀντάζη θυμωμένη ἐναντίον τοῦ Μπασσομπιὲρ ὁ ὁποῖος ἠρνεῖτο νὰ τὴν παντρευθῇ τοῦ εἶπε μιὰ μέρα :

— Εἶσθε ὁ κουτότερος ἄνθρωπος ἀπ' ὅσους γνωρίζω.

— Ἴσα ἴσα ποὺ σᾶς ἀπέδειξα τὸ ἐναντίον ! ἀπήντησεν ὁ Μπασσομπιὲρ.